VEROTEEMA

Yhtenäistämisohjeen arvoja käytetään, jos todelliset määrät vaikea selvittää

Maatalouden menot selvitetään tositteilla ja muiden todennettavien seikkojen perusteella.

Verohallinto on antanut vuoden 2014 verotusta koskevat yhtenäistämisohjeet, joissa käydään läpi muun muassa maatalouden arvionvaraisia vähennyksiä.

Lähtökohtana on, että menot selvitetään tositteisiin ja muihin todennettaviin seikkoihin perustuen. Yhtenäistämisohjeen arvoja käytetään, kun todelliset määrät ovat muutoin vaikeasti selvitettävissä.

Arvioiduissa määrissä ei ole arvonlisäveron osuutta. Arvioon perustuvista menoista ei voi tehdä laskennallista arvonlisäverovähennystä, koska arvonlisäverotuksessa vähennyksen on perustuttava tositteeseen.

Vähennyskelvottomia eriä tuloutettaessa arvonlisäveron osuus täytyy vastaavasti ottaa huomioon korjauseränä arvonlisäverolaskelmassa.

Palkattujen henkilöiden ja eläkkeellä olevien työntekijöiden sekä lomittajien luontoisetuna saamien ostotarvikkeiden hankintamenona voidaan vähentää 6,10 euroa päivässä.

Etujen määrät ja saajat selvitetään muistiinpanoissa.

Vesimaksut ja sähkökulut

Tavanomaisissa olosuhteissa yksityistalouden vedenkulutus on noin 40 kuutiometriä henkilöä kohti vuodessa.

Jos yksityistalouden ja maatalouden sähkönkulutusta ei ole erikseen mitattu, kulujen jakautuminen arvioidaan.

Yksityistaloudessa kulutukseen vaikuttavat perheenjäsenten määrä, ikä, lämmitysjärjestelmä ja sähkövarustetaso.

Ilman sähkölämmitystä yksityistalous käyttää keskimäärin 5 000–10 000 kilowattituntia vuodessa.

Tavanomaisissa oloissa ilman lämmitystä yksityistalouden osuudeksi sähkömenoista voidaan arvioida 8,76 euroa asuinpinta-alan neliömetriä kohti vuodessa.

Oman asunnon korjauseränä sähkölämmityksen osuudeksi katsotaan muun selvityksen puuttuessa keskimäärin 10 euroa neliömetriä kohti vuodessa.

Asunnon lämmityksessä käytettävän polttoöljyn kulutuksena tavanomaisissa olosuhteissa voidaan yhtenäistämisohjeen mukaan pitää 18 litraa neliömetriä kohti vuodessa.

Puhelin ja tietoliikenne

Puhelinkuluja yksityis- ja maatilakäyttöön jaettaessa otetaan huomioon tilakohtaiset olosuhteet, kuten tilan koko, tuotantosuunta, mahdollinen osa-aikaviljelmä ja perheen koko sekä puhelinmenojen kokonaismäärä.

Verohallinnon yhtenäistämisohjeen mukaan kokonaismenoista voidaan pitää tavanomaisena yksityiskäyttönä puolta 500 euroon saakka.

Tätä suuremmista kokonaismenoista yksityismenoiksi katsotaan yleensä vähintään 250 euroa.

Matkapuhelimen yksityiskäytön osuus arvioidaan samoin perustein kuin kiinteän puhelimen käytössä. Puhelimia käsitellään puhelinkohtaisesti. Matkapuhelinkuluja hyväksytään vähennettäväksi vain niiltä henkilöiltä, joille tilan verotettavaa tuloa jaetaan.

Tietoliikennelaitteiden, oheislaitteiden ja ohjelmistojen hankintamenot ovat kokonaan maatalouden kalustoon hyväksyttäviä menoja, edellyttäen, että ne on hankittu maatalouden käyttöä varten. Tietoliikennelaitteiden vähennysoikeutta arvioitaessa kiinnitetään huomiota sekä tilalle hankittuihin ohjelmiin että niiden liittymiseen tilalla harjoitettuun toimintaan.

Tietoliikenneyhteyden liittymismaksujen verokohtelusta saa tietoa verohallinnon ohjeesta Verohallinnon kannanottoja yritysverokysymyksiin 2010, 21.1.2010, 72/40/2010, kohta 11.

Arvioitaessa tietoliikenneyhteyden käyttökuluja yksityiskäytön ja maatilatalouden käytön osuuksiin otetaan huomioon tilakohtaiset olosuhteet, kuten tilan koko, tuotantosuunta, mahdollinen osa-aikaviljelmä ja perheen koko sekä tietoliikenteen käyttömenojen kokonaismäärä.

Mönkijä ja moottorikelkka

Mönkijä ja moottorikelkka luetaan maatalouskalustoon vain poikkeuksellisesti, jolloin niistä aiheutuneet kulut vähennetään maatalouden menoina maatalouskäyttöä vastaavalta osalta verovelvollisen kokonaiskuluista ja käyttötarkoituksista sekä -tunneista antaman eri selvityksen mukaan.

Mikäli koneet eivät ole maatalouden kalustossa, niiden kustannuksiksi voidaan muun selvityksen puuttuessa arvioida moottorikelkasta ja mönkijästä 14 euroa käyttötunnilta.

Traktorin metsätalouskäytön kustannuksiksi voidaan vastaavasti arvioida 11 euroa käyttötunnilta. Puutavaran kuljetuksessa traktorin käyttöä arvioidaan puutavaralajikohtaisten konekustannusten mukaan.

Moottori- tai raivaussahasta kulut vähennetään maataloudessa vain maatalouskäytön osalta, enintään 85 euroa vuodessa.

Jos saha kuuluu metsäkalustoon, siitä on puun myyntitulon verotuksessa tehtävä vastaava tuloutus.

Puun muuntolukuja ja kertoimia

Halot:	1 kiintokuutiometri (m^3)	= 1,7 kehyskuutiometriä (K^3)
Ranka:	1 runko (mä, ku, le)	= 0,020 m^3
Hake:	1 kiintokuutiometri (m^3)	= 2,5 irtokuutiometriä (i-m^3)
	1 irtokuutiometri (i-m^3)	= 0,4 m^3
	1 megawattitunti (MWh)	= 1,25 i-m^3 = 0,5 m^3

Lähde: Verohallinto

Hankintatyön arvo

Lähde: Verohallitus

Puutavaralaji	Työn arvo: Valmistus	Työn arvo: Kuljetus	Konekustannus: Kuljetus
		Euroa/m^3	
Mäntytukki	5,39	2,15	3,22
Mäntykuitu	12,46	2,22	3,33
Kuusitukki	6,95	2,17	3,26
Kuusikuitu	13,04	2,36	3,53
Koivutukki	5,13	2,46	3,70
Koivukuitu	11,52	2,59	3,89
Energiapuu (kokopuu)	7,69	4,05	6,08
Halot ja klapit	26,12	2,59	3,89
Haketus	4,06		
Hake		2,59	3,89

Maataloudessa käytetyn omasta metsästä otetun puun arvo

Puutavaralaji	Euroa/m^3
Mäntytukki	46
Kuusitukki	42
Koivutukki	34
Mäntykuitu	6
Kuusikuitu	7
Koivukuitu	8
Polttohakkeen (rankahakkeen) kantoraha-arvona voidaan käyttää 1,7 e/m^3 tai 0,68 e/irto-m^3.	

Lähde: Verohallinto

Hevoset

Jos maatilan tuotteilla on ruokittu hevosta, joka ei kuulu maatalouden tulolähteeseen, maatalouden tuotantokustannusmenoista vähennetään muun selvityksen puuttuessa hevosen osalta 920 euroa ja varsan osalta 370 euroa vuodessa.

Tonttimaa

Maatilalla oleva tonttialue jaetaan muun selvityksen puuttuessa asuinrakennuksen ja maatalousrakennusten rakennuspaikaksi niin, että tonttialueesta katsotaan puolet, kuitenkin enintään 10 000 neliömetriä asuinrakennuksen tontiksi ja muu osa on rakennuspaikkaa.

Jos veroluokituksessa ei ole selvitetty maatalouden tuotantorakennusten rakennuspaikkojen pinta-alaa, muun selvityksen puuttuessa pinta-alana pidetään 2 000 neliömetriä.

Erottamattomien, rakennettujen lomamökkitonttien pinta-alana pidetään muun selvityksen puuttuessa 2 000 neliömetriä.

MT

Yhtenäistämisohjeet www.vero.fi/Syventävät vero-ohjeet/Verohallinnon ohjeet 2015/Verohallinnon yhtenäistämisohjeet vuodelta 2014 toimitettavaa verotusta varten.

Työhuonevähennys

Jos tilan asuinrakennuksessa on maataloutta palvelevassa käytössä oleva huone, siitä aiheutuneet, luotettavasti selvitetyt valaistus-, lämmitys- ja korjauskulut sekä työhuoneen osalta rakennuksen hankintamenon poisto vähennetään maatalouden menona.

Jos selvitystä ei ole, työhuonevähennys voidaan arvioida ottaen huomioon tilan tuotantosuunta, työtilan tarve suunnitteluun, laskutukseen ja muuhun työhön sekä harjoitetun maatalouden laajuus.

Muun selvityksen puutteessa työhuoneen arvioituna vähennysperusteena voidaan käyttää palkansaajan työhuonevähennystä, 410 euroa vuodessa.

Lomakkeen 2 korjauserät

Vain maatalouteen kohdistuva osuus on vähennyskelpoista niistä menoista, jotka kohdistuvat sekä maatalouteen että yksityistalouteen.

Tällaisia menoja ovat muun muassa polttoaineiden hankintamenot, sähkömenot, vesi- ja jätevesimaksut, kiinteistöverot, nuohousmaksut, tiemaksut, puhelinmenot, vakuutusmaksut, rakennusten korjausmenot ja palkkamenot.

Jos tällaiset menot ovat vähennyksissä mukana kokonaisuudessaan, yksityistalouden osuus pitää lisätä tuloon lomakkeen 2 sivulla 1 kohdassa I: Laskelma maatalouden verotettavasta tuloksesta, alakohdassa 2: muistiinpanoihin kirjatut vähennyskelvottomat erät.

Jos kysymys on arvonlisäverollisesta menosta, yksityiskäyttöön arvonlisäveron osuus myös muistettava poistaa vähennettävistä arvonlisäveroista.

Jos menot kohdistuvat metsätalouteen, ne voi vähentää metsätalouden verotuksessa lomakkeella 2C. Samoin arvonlisävero on vähennyskelpoinen, jos henkilö on arvonlisäverovelvollinen.

Selvitys menojen jakautumisesta maatalouden, metsätalouden ja yksityistalouden kesken tehdään muistiinpanoissa. Selvitystä ei esitetä veroilmoituslomakkeessa.

On myös mahdollista, että edellä olevan kaltaiset menot jaetaan vähennyskelpoisiin maatalouden ja metsätalouden menoihin jo muistiinpanokirjassa, josta vain vähennyskelpoinen osuus siirretään veroilmoituslomakkeelle. Tällöin verolomakkeella ei enää kohdassa I.2. lisätä tuloon mitään.

Maatalouteen otettu puu

Maatalouden arvionvaraiset menot, kuten omasta metsästä maatalouden käyttöön otettu puutavara, ilmoitetaan 2-lomakkeen sivulla 2 kohdassa III: laskelma maatalouden tuloksesta, kohdassa menot, alakohdassa 15: muut maatalouden menot.

Menot eritellään ja hinnoitellaan muistiinpanoissa.

Maatalouden poltto- ja tarvepuun samoin kuin jatkojalostukseen käytetyn puun koko kantohinnan saa vähentää. Sama määrä pitää tulouttaa metsätalouden tulona.

Sen sijaan maataloudessa käytetyn rakennuspuun kantohintaa ei saa vähentää, sillä rakennuspuuhun sovelletaan tuloverotuksen yleisistä periaatteista poiketen niin sanottua hiljaista kuittausta. Metsätalouden tuloonkaan ei lisätä mitään.

Selvitykset maatalouden kalustoon kuuluvista ajoneuvoista ja niiden käytöstä sekä yksityistalouteen kuuluvan auton käytöstä maataloudessa annetaan lomakkeella 2 sivulla 3 kohdissa VI ja VII.

Jos henkilöautoa tai muuta kulkuneuvoa käytetään vain yksityistaloudessa, sitä ei tarvitse ilmoittaa varallisuuteen kuuluvana esitäytetyssä veroilmoituksessa.

MT

Matkakulut selvitetään ajopäiväkirjalla

Autokulujen vähentäminen maatalouden tulosta edellyttää, että matka liittyy maatalouteen. Matkan ei tarvitse olla tilapäinen eikä matkaan sovelleta kilometri- tai aikarajoja.

Maatalouteen liittyviä matkoja ovat muun muassa maatilojen ja tilusten väliset matkat sekä kaikki muut maatalouden tulonhankkimiseen tai säilyttämiseen liittyvät matkat. Sen sijaan asunnon ja erillisten maatilojen väliset matkat ovat yksityisajoja ja ne ilmoitetaan asunnon ja työpaikan välisten matkojen säännösten mukaan esitäytetyllä veroilmoituksella.

Maatalouden ajokilometrit on selvitettävä ajopäiväkirjalla tai muulla luotettavalla selvityksellä.

Selvityksestä on käytävä ilmi autolla verovuonna ajettu kokonaiskilometrimäärä. Maatalouteen liittyvistä ajoista on lisäksi selvitettävä ajon alkamis- ja päättymisajankohta, ajon alkamis- ja päättymispaikka, matkan pituus ja ajon tarkoitus.

Yksityisajojen kohteita, aikoja ja muita tietoja ei tarvitse selvittää ajopäiväkirjassa.

Ajopäiväkirjan pitäminen on verovelvollisen omalta kannalta erittäin suositeltavaa, koska sillä voidaan osoittaa maataloudessa tehdyt matkat. Jos ajopäiväkirjaa ei ole pidetty, ajetut kilometrit pitää tällöinkin selvittää.

Jos maatalouden harjoittajalla on vuoden aikana toistuvia matkoja samaan kohteeseen, tältä osin kilometrit voidaan ajopäiväkirjan puuttuessa selvittää niin, että kerrotaan matkan pituus vuoden aikana tehtyjen matkojen määrällä. Jos esimerkiksi tilalta on matkaa maatalouden tarvikkeita myyvään kauppaan 20 kilometriä ja siellä käydään vuoden aikana keskimäärin kerran viikossa, tämän kohteen aiheuttamat matkakulut ovat vuoden aikana 40 km x 52 = 2 080 kilometriä. Lisäksi autolla ajettu kokonaiskilometrimäärä on tällöin selvitettävä.

Tällaisia säännöllisiä kohteita verovelvollisella voi olla useita.

Erillismatkojen, kuten maaseutunäyttelymatkan tai koulutusmatkan osalta selvitys ajetuista kilometreistä on tehtävä aina ajopäiväkirjatasoisesti. Lisäksi aina on selvitettävä autolla verovuonna ajettu kokonaiskilometrimäärä.

Ajopäiväkirjaa tai muuta selvitystä ei liitetä veroilmoitukseen. Se säilytetään maatalouden muistiinpanojen liitteenä.

Jos yksityisvarallisuuteen kuuluvaa autoa käytetään maatalouden ajoihin, auton käytöstä aiheutuvat kulut vähennetään kaavamaisena vähennyksenä. Vuonna 2014 kaavamainen vähennys on 0,43 euroa kilometriltä.

Selvitys yksityistalouteen kuuluvan auton käytöstä maataloudessa annetaan 2-lomakkeen sivulla 3, kohdassa VII. Tässä kohdassa selvitetty ajopäiväkirjaan tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva vähennyksen yhteismäärä siirretään 2-lomakkeen sivulle 1 kohtaan I.6. muut vähennykset.

Viljelijä saa tehdä verotuksessa lisävähennyksen, jos auton todellisten kustannusten perusteella laskettu kilometrikustannus alittaa 0,43 euroa kilometriltä. Jos muistiinpanoihin on kirjattu yksityisauton kaikki kustannukset ja niiden perusteella laskettu todellisiin ajoihin perustuva kilometrikustannus, lisävähennyksenä voidaan vähentää 0,43 euron ja todellisen kilometrikustannuksen erotus. Useimmiten yksityisauton kustannuksia ei kuitenkaan ole kirjattu muistiinpanoihin. Tällöin koko vähennys tehdään lisävähennyksenä 0,43 euron kilometritaksan mukaan.

Lisävähennys myönnetään vain yksityisvarallisuuteen kuuluvalla autolla tehdyistä työmatkoista. Maatalouden kalustoon kuuluvan auton kustannukset vähennetään todellisten kustannusten mukaisina, eikä niiden osalta myönnetä kaavamaista lisävähennystä.

Metsätalous

Jos metsänomistaja käyttää metsätalouden ajoihin yksityisvarallisuuteen kuuluvaa autoa, vähennys tehdään 2C-lomakkeella 0,25 euron kilometritaksan mukaan, jos todellisia kustannuksia ei ole selvitetty, mutta kustannuksia on syntynyt.

Ajetut kilometrit tulee selvittää muistiinpanoissa. Ajokilometriselvitystä ei tarvitse liittää veroilmoitukseen. **MT**

Selvityksestä on käytävä ilmi autolla verovuonna ajettu kokonaiskilometrimäärä.

KARI SALONEN

Maatalouteen liittyvät matkat kirjataan tarkasti ajopäiväkirjaan, joka säilytetään muistiinpanojen liitteenä.

Matkakulut verotusyhtymässä ja kuolinpesässä

Jos verotusyhtymän tai kuolinpesän osakkaalle on vuonna 2014 maksettu verohallituksen päätöksen mukaista kilometrikorvausta (0,43 euroa/km) oman auton käyttämisestä yhtymän tai kuolinpesän maatalouden ajoihin, yhtymä tai kuolinpesä voi vähentää matkakulut maksetun määrän suuruisena.

Osakkaalle korvaukset ovat verovapaata tuloa.

Jos yhtymän osakkaalle tai kuolinpesän muulle osakkaalle kuin leskelle ei ole maksettu matkakuluja, verohallituksen yhtenäistämisohjeen mukaan yhtymä tai kuolinpesä voi vähentää osakkaan auton käyttämisestä johtuvat matkakulut. Kulut voidaan vähentää todellisen suuruisina tai 0,25 euron kilometritaksan mukaan, jos todellisia kuluja ei ole selvitetty.

Kuolinpesän osakkaana olevan lesken osalta matkakuluja käsitellään kuitenkin eri tavalla. Kuolinpesä ei voi käsitellä leskeä palkansaajana, joten leskelle ei voida maksaa verovapaita kilometrikorvauksia eikä kuolinpesä voi niitä vähentää. Jos leski käyttää omaa autoaan kuolinpesän maatalouden ajoihin, kuolinpesä saa vähentää niihin kohdistuvat matkakulut lisävähennyksenä 0,43 euron kilometritaksan mukaan.

Vastaavasti jos kuolinpesän nimissä olevaa autoa käytetään kuolinpesän maataloudessa, vähennys verovuonna 2014 tehdään kuolinpesän maatalouden tulosta 0,43 euron kilometritaksan mukaan.

Keskusverolautakunnan mukaan verotusyhtymällä ei ole oikeutta lisävähennykseen. Tämän vuoksi verotusyhtymissä on syytä menetellä niin, että osakkaat laskuttavat yhtymältä matkalaskulla omat autokulunsa, jolloin yhtymä saa hyväkseen suuremman vähennyksen.

Myös kuolinpesän osalta menettely perustuu Keskusverolautakunnan antamaan päätökseen. Kuolinpesän kannattaa korvata matkakulut matkalaskun perusteella muille osakkaille paitsi leskelle. Silloin voidaan kaikki autokulut vähentää korkeamman taksan mukaan.

MT

Yhtymän tulos jaetaan osakkaille työ- ja pääomapanosten mukaan

Verotusyhtymälle vahvistetut puhtaat tulot tai tappiot jaetaan osakkaille. Jakoon vaikuttaa kunkin osakkaan verotusyhtymän hyväksi käyttämä työ- ja pääomapanos.

Yleensä jaossa noudatetaan osakkaiden omaa ilmoitusta.

2-lomakkeella tulo, varat ja velat

Verotusyhtymä ilmoittaa lomakkeella 2 maatalouden puhtaan tulon tai tappiollisen puhtaan tulon sekä maatalouden varat, myös yhtymän maatalouteen kuuluvat osakkeet, ja yhtymän velat.

Yhtymän maatalouteen kohdistuvien velkojen korot vähennetään yhtymän osakkaiden omassa verotuksessa.

Maa-aineksen myyntitulot ja niihin kohdistuvat tulonhankkimiskulut yhtymä ilmoittaa yhtymäselvityslomakkeella 36.

Selvityslomakkeella 36 ilmoitetaan yhtymän tiedot, yhtymän osakkaat ja kunkin osakkaan jako-osuudet.

Yhtymän osakastiedot on täytetty valmiiksi lomakkeelle verotuksen rekisterien tietojen perusteella.

On tärkeää, että yhtymäselvityksen tiedot tarkistetaan ja mahdolliset virheet korjataan, koska niiden perusteella lasketaan yhtymän osakkaiden tulo- tai tappio-osuudet.

Verottaja laskee viran puolesta osakkaan osuuden yhtymän tulosta lomakkeilta 2 ja 2C ja siirtää tiedot osakkaiden esitäytettyihin veroilmoituksiin.

Verotusyhtymä ei saa erikseen esitäytettyä veroilmoitusta, vaan esitäytetyt ilmoitukset tulevat vain yhtymän osakkaille. On tärkeää, että yhtymän osakkaat tarkastavat huolellisesti verohallinnon huhtikuussa postitettavat esitäytetyt lomakkeet ja tekevät tarpeelliset korjaukset.

Se mitä korkojen vähentämisen jälkeen jää osakkaalle, on osakkaan tulo-osuus yhtymästä. Tämä tulo-osuus jaetaan pääomatuloksi ja ansiotuloksi sen mukaan, mikä on osakkaan osuus yhtymän nettovarallisuudesta. Osakkaan maatalouteen kohdistuvat velat vähennetään hänen osuudestaan yhtymän nettovarallisuuteen.

Osakas voi valita pääomatulon osuuden

Myös verotusyhtymän osakkaan pääomatulo-osuus vuodelta 2014 määritetään vuoden 2013 nettovarallisuuden perusteella.

Osakkaan pääomatuloksi katsotaan pääsääntöisesti määrä, joka vastaa vuoden 2014 verotuksessa 20 prosentin tuottoa hänen nettovarallisuusosuudelleen.

Osakas voi kuitenkin halutessaan vaatia, että pääomatulo-osuus määritetään 10 prosentin perusteen mukaan tai niin, että kaikki jaettava yritystulo on ansiotuloa.

Vaatimus tehdään yhtymäselvityslomakkeella 36. Vaatimus on osakaskohtainen, eli kukin osakas voi erikseen valita oman pääomatulo-osuutensa perusteen.

Verottaja jakaa tulon pääomatuloon ja ansiotuloon valitun perusteen mukaisesti.

Metsätaloutta harjoittava verotusyhtymä täyttää 2C-lomakkeen. Yhtymän metsätalouden korot vähennetään osakaskohtaisesti pääomatuloista.

Tappio siirtyy seuraaville vuosille

Tappiollinen maatalouden puhdas tulo jaetaan osakkaille. Osakkaan tappio on vähennettävissä seuraavina vuosina hänen osuudestaan yhtymän maatalouden tuloon.

Osakas voi myös vaatia, että tappio vähennetään hänen pääomatuloistaan tappiovuonna. Vaatimus esitetään esitäytetyssä veroilmoituksessa.

Yhtymäosuuden osto ja myynti

Mikäli yhtymän osakkaat tekevät yhtymän sisällä kaupat keskenään esimerkiksi siten, että joku osakkaista luopuu osuudestaan ja yhtymä kuitenkin jatkaa yhtymänä, yhtymä ei verotuksessa muutu toiseksi yhtymäksi.

Kauppa vaikuttaa kuitenkin yhtymäosuuksien keskinäiseen jakoon.

Mikäli osakas myy kiinteistön, joka yhtymäverotuksessa on otettu huomioon hänen yhtymän käyttöön luovuttamanaan pääomapanoksena, häntä verotetaan kiinteistön luovutusvoitosta tuloverolain säännösten mukaisesti hänen henkilökohtaisessa verotuksessaan.

Verotusyhtymän poistopohja kasvaa toisen osakkaan kanssa tehdyn kaupan johdosta, jos rakennuksiin, salaojiin ja muuhun vastaavaan vähennyskelpoiseen omaisuuteen kohdistuva osa kauppahinnasta on suurempi kuin tämän omaisuuden poistamaton hankintameno.

Jos osakas myy osuutensa yhtymän irtaimistoon, myyntitulo on hänen maatalouden tuloaan. Koneiden osalta tuloa muodostuu vain, jos luovutushinta ylittää osakkaan koneosuuden menojäännöksen.

Ostava osakas saa vähentää irtaimiston hankintamenon omana vähennyskelpoisena menonaan.

Jos jäljelle jäävät osakkaat ostavat yhteisesti yhden osakkaan osuuden esimerkiksi yhtymän karjaan, varastoihin ja pienkalustoon, koko yhtymälle syntyy vähennyskelpoista hankintamenoa.

Jos yhtymä ostaa yhteisesti luopuvan osakkaan osuuden maatalouskoneista, menojäännöksen lisäystä syntyy vain, jos kauppahinta ylittää osakkaan osuuden menojäännöksestä.

MT